

**Позакласне читання.
Рекомендоване коло читання.
2 клас**

КУПИТИ

Зміст посібника відповідає Державному стандарту початкової освіти та типовим освітнім програмам. Запропоновано вірші та оповідання українських письменників про нашу Батьківщину, її природу та людей; казки вітчизняних і зарубіжних авторів, казки народів світу; кращі зразки дитячого фольклору. До кожної теми дібрані цікаві та творчі завдання для кращого розуміння прочитаного. Подані художні твори допоможуть вчителю дібрати матеріал до уроків позакласного читання в 2 класі. На останніх сторінках книжки подано норми техніки читання та щоденник читача.

ПОЗАКЛАСНЕ ЧИТАННЯ

Хрестоматія

2 клас

- Твори українських та зарубіжних письменників
- Творчі завдання
- Щоденник читача

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

УДК 821.161.2(075.2)
ББК 84(4Укр)я71
П47

Позакласне читання : хрестоматія художніх творів
П47 із завданнями до теми та щоденником читача : 2 кл. /
Н.О. Будна. — Тернопіль : Навчальна книга – Богдан,
2023. — 160 с.

ISBN 978-966-10-6995-3

Зміст посібника відповідає Державному стандарту початкової освіти та типовим освітнім програмам. Запропоновано вірші та оповідання українських письменників про нашу Батьківщину, її природу та людей; казки вітчизняних і зарубіжних авторів, казки народів світу; кращі зразки дитячого фольклору.

До кожної теми дібрані цікаві та творчі завдання для кращого розуміння прочитаного. Подані художні твори допоможуть вчителю дібрати матеріал до уроків позакласного читання в 2 класі.

На останніх сторінках книжки подано норми техніки читання та щоденник читача.

УДК 821.161.2(075.2)
ББК 84(4Укр)я71

Охороняється законом про авторське право. Жодна частина цього видання не може бути відтворена в будь-якому вигляді без дозволу видавництва.

Навчальне видання

БУДНА Наталя Олександрівна

ПОЗАКЛАСНЕ ЧИТАННЯ

**Хрестоматія художніх творів із завданнями до теми
та щоденником читача
2 клас**

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактори *Марія Мигаль, Любов Левчук*

Обкладинка *Лілії Рейко, Володимира Басалиги*

Комп'ютерна верстка *Тетяни Шост, Галини Телев'як*

Технічний редактор *Неля Домарецька*

Підписано до друку 12.12.2022. Формат 60х84/16. Папір офсетний.
Гарнітура Таймс. Умовн. друк. арк. 9,30. Умовн. фарбо-відб. 9,30.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру видавців,
виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції

ДК № 4221 від 07.12.2011 р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002

Навчальна книга – Богдан, а/с 529, м. Тернопіль, 46008

тел./факс (0352) 52-06-07; 52-05-48

office@bohdan-books.com www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-6995-3

© Навчальна книга – Богдан, 2023

УЧИТЕЛЬ І УЧНІ

Під гіллястою липою сидів Старий Учитель, записував до школи дітей.

На зеленій галявині було тихо. Новачки ніяковіли, чувся стриманий шепіт батьків.

До вчителя підійшов сивий дідусь.

Учитель пильно подивився на дідуса, заплющився на мить і знову глянув йому в очі. Він упізнав свого першого учня. Шістдесят років тому під цією липою він записував його до школи.

— Остапе, це ти? — тихо запитав Старий Учитель.

— Я, вчителю... Привів онука, малого Остапа.

Старий Учитель і його перший школяр обнялися й поцілувалися.

Остап зітхнув і тихо промовив:

— Роки йдуть, Учителю.

Старий Учитель заплакав. Задумливий, схвилюваний, з тремтячими сльозинками в очах, він довго сидів мовчки, дивився на маленького Остапа.

Над гіллястою липою синіло літнє небо, в квітах хмелю гули бджоли, на далекому обрії тремтів синій ліс — як і шістдесят років тому.

— А тепер, мої любі учні, — промовив Старий Учитель рівним, тільки трохи схвилюваним голосом, — хто ж мені скаже, для чого людині треба вчитися?

Першим підвів руку... дідусь Остап. Підвів і зніжковів.

Василь Сухомлинський

ДО ШКОЛИ

Останній день канікул,
мов свічка, догорів.
Готуйтеся до праці,
маленькі школярі.

Ідіть завжди до школи
веселі, не сумні,
шукайте щастя, долі
в науці, у знанні.

Наука дасть вам силу
дістатись до мети,
а Україні милій
в потребі допомогти.

Роман Роляник

ГОЛОВНА ПРОФЕСІЯ

Спитай у тата і у мами,
які професії у них.
Професій різних є чимало,
сповна їх вистачить на всіх!
Та є одна поміж професій,
якої вчаться всі в житті,
вона для кожного найперша,
якої вчитимешся й ти!
Учитель, лікар чи геолог,
письменник, слюсар чи кресляр —
всі називають головною

одну професію — школяр!
Бо всім відомо, що без школи,
без знань, що мусиш там набуть,
не станеш у житті ніколи
тим, ким в дитинстві мрієш бути!

Анатолій Костецький

ПРО ДРУГА

Твій друг тобі віддасть усе:
і свій квиток на карусель,
і цвях, і ґудзик, і літак,
та не за щось — а просто так.

І збільшувальне скельце,
найкраще у дворі,
твій друг зі щирим серцем
тобі віддасть — бери!

І ти нічого не жалій —
ніколи і нітрохи!
І навіть м'яч футбольний свій
віддай, як друг попросить.

І посміхнеться друг тобі —
аж схочеться співати.
І ти подумаєш тоді:
«Як гарно — дарувати!..»

Анатолій Костецький

АНТОН І ХАРИТОН

Жили на світі Антон і Харитон.

— Давай з тобою дружити, — сказав Харитон. — Будемо один з одним все ділити навпіл — і горе, і радість.

— Давай, — погодився Антон, — коли поруч друг, жити легше і веселіше.

Йшли вони якимсь полем. Сонце палить. А сховатися ніде — ні деревця, ні кущика.

— Дай мені твій бриль, — сказав Харитон, — а то мені сильно голову припікає.

Антон віддав Харитону свого великого солом'яного бриля. Сонце почало і йому пекти у голову, але Антон подумав: «Нічого, потерплю. Зате Харитону добре!»

Раптом набігла величезна хмара, линув дощ.

— Дай мені скоріше свого плаща, — закричав Харитон, — хіба не бачиш, що твій друг мокне!

Антон віддав йому свій плащ. Дощик поливав Антона. Але він думав:

«Ну що ж. Заради дружби і промокнути можна».

Пройшов дощ, засяяло сонечко. Харитон віддав Антону його плащ і великого бриля.

— Візьми, — каже він, — а то мені нести важко.

Антон узяв мокрий плащ і мокрий бриль. А сам замислився.

Тим часом друзі дійшли до перехрестя.

— Тобі куди? — запитав Антон.
— Мені ліворуч, — відповів Харитон.
— Ну, а мені праворуч, — сказав Антон.
— Так ми ж хотіли разом йти! — закричав Харитон. — Ми ж друзі з тобою!
Але Антон ішов усе далі і далі. Так і пішов. Жодного разу не оглянувся.

Любов Воронкова

СОРОМНО ПЕРЕД СОЛОВЕЙКОМ

Оля й Ліда надумали піти до лісу. Ішли та й ішли, в дорозі стомилися та й сіли на траві перепочити.

Витягли із сумки хліб, масло, яєчка та й підобіду-ють. Коли це на дерево сів соловейко й заспівав. Зачаровані його гарним співом, Оля й Ліда сиділи й боялися поворухнутися.

Але тут він замовк.

Оля зібрала недоїдки й шматки газети, кинула під кущ.

Ліда зібрала недоїдки, загорнула в газету й поклала в сумку.

— Навіщо ти забрала сміття? — запитала Оля. — Це ж у лісі... Ніхто не бачить...

— Соромно перед Соловейком... — тихо відповіла Ліда.

Василь Сухомлинський

НОВИЙ ВЕЛОСИПЕД

Левко приїхав на майданчик на новому велосипеді, що аж виблискував на сонці. Відразу його оточили діти.

— Дай проїхатись, — просять.

— І мені, і мені...

— Нікому не дам, — відмахнувся Левко. — Я ще й сам не накатався... — і, гучно сигналячи, закружляв навколо квітника.

А хлоп'ятам ще дужче закортіло проїхатися на новому велосипеді.

— Дай хоч спробувати, — не відставали вони.

Левко ж і слухати не хотів — їздив сам.

Просили, просили хлоп'ята та й почали розходитись — хто до пісочниці, хто на гойдалку.

Врешті набридло Левкові кататися. Відвіз велосипед додому, а сам знову вибіг на майданчик. Став з усіма у коло м'яча грати. Та м'яч чомусь пролітав повз нього. Образився Левко, підійшов до гойдалки.

— Зупиніть, і я сяду, — попросив він.

Та хлоп'ята ніби й не чули — ще дужче розгойдувалися.

Набурмосився Левко, підійшов до дівчаток — вони в піску гралися. Але й ті не звернули на нього уваги. Тільки хтось проказав:

— Іди, катайся на своєму велосипеді...

Микола Стеценко

Кінець безкоштовного уривку.
Щоби читати далі, придбайте,
будь ласка, повну версію
книги.

BOOK2GO
ЕЛЕКТРОННІ КНИГИ

КУПИТИ